

[Hans Hansen (Rørby).]

Dertil kommer, hvad der i mange Aar gjorde sig stærkt gældende i Sønderjylland, men som ikke nu eksisterer mere, Kreditanstalt Vogelgesangs Virksomhed, og i samme Forbindelse, som Modvægt heroverfor, Landeværnets Virksomhed — alt sammen Forsøg paa at lette Adgangen til Kredit. Derfor er Resultatet i de sønderjyske Landsdele, at man har faaet forholdsvis højere Priser paa Ejendomme og Jord, netop fordi Staten har ydet Støtte. Jo mere Staten støtter paa et saadant Omraade, desto højere bliver Priserne, og det vil altid være Sælgerne, der tager Gevinsten, medens de, der overtager Ejendommene, bliver trykket af de Forhold, de højere Priser har skabt. Det har vi lært, og det har for saa vidt dannet Skole. Jeg synes derfor, man nu maatte kunne afskaffe en Lov som den foreliggende.

Det drejer sig jo for det kommende Aar — saa vidt man kan se — ikke om mere end 500 000 Kr. Statens Udgifter i Henhold til Loven har — efter hvad den højtærede Finansminister oplyste — i de forløbne Aar været 1 400—1 500 Mill. Kr. Men Formaålet med Loven: at sætte hele Landets Befolkning ind som Garant for, at de, der har Kasseobligationer, kan faa deres Renter, er i Bund og Grund forkasteligt.

Nu tror jeg, vi er naaet til et Punkt, hvor man maa gøre op med Resterne af 30ernes Kriselovgivning, og jeg tror, det vil være nødvendigt at gøre det nu, hvis vi skal have rent Bord, inden en ny Krise sætter ind — hvad der rimeligvis vil ske inden længe.

Jeg anbefaler derfor, at man stemmer imod Forlængelse af denne Lov, som altid har været urimelig. Jeg synes, det er paa Tide, at den nu bliver afløst, og at man i hvert Fald fjerner dette Princip fra Lovgivningen, at Staten støtter dem, der skal have Renter, for det er fra et demokratisk Standpunkt et saa forkasteligt Princip, som overhovedet kan tænkes.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg tror, det er fremgaaet af de Bemærkninger, jeg indledningsvis gjorde, at man maa anse det for sandsynligt, at det er sidste Gang, denne Lov forelægges til Forlængelse. Jeg skal derfor nøjes med at gøre følgende Bemærkning: De særlige Forhold, der er peget paa fra de Folks Side, som i særlig Grad har med dette Omraade at gøre, har altsaa foranlediget, at Regeringen har ment at maatte forlænge Loven som foreslaaet.

Jeg skal derfor takke de ærede Ordførere

der har givet Tilslutning hertil, og haabe paa, at Lovforslaget maa blive gennemført.

Heick: Jeg vil blot lige med et Par Ord korrigere det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby). Han sagde, Loven havde kostet 1 400—1 500 Mill. Kr.; det var nu kun 14—15 Mill. Kr., det er en betydelig Forskel.

Endvidere vil jeg ogsaa sige, at det er ikke rigtigt, at Ejendommene er dyrere i Sønderjylland end andre Steder. I hvert Tilfælde er Jorden billigere der end andre Steder.

Endelig sagde det ærede Medlem, at Lovens Virkning havde været den, at hele den danske Befolkning var sat ind som Garanter. Loven var kommet til at virke saadan, at Obligationsejerne var blevet garderet mod Tab. Jeg kan sige, at Loven har virket paa følgende Maade: en meget stor Del af Gælden i Sønderjylland var til Statsinstitutioner, til Laanekassen og til Hypotekinstitutioner, og for den Del af Gælden, som laa paa private Hænder, har Obligationsejerne maatte tage meget store Tab i Krigsaarene, men denne Lovgivning har bevirket, at Staten ikke har faaet tilsvarende store Tab, for Forrentningen kan udskydes, og saa kan Staten indkassere sine Fordringer nu, medens der er Basis og Muligheder for at faa betalt tilbage. Jeg tror derfor, at hvis denne Lovgivning skal gøres op, har Staten sandsynligvis tjent mere paa den, end den har lagt ud i Rentetilskud.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3393; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 888).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johs. Hansen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til dette lille Lovforslag, men vil gerne understrege den Betragtning, som den højtærede Finansminister har gjort gældende i den skriftlige Forelæggelse, at der her